

Afdeling Verdragen
MINBUZA-2013.123570

AAN DE KONINGIN

Nader rapport inzake het voorstel van wet houdende goedkeuring van de op 19 november 2010 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika inzake verbetering van de samenwerking bij het voorkomen en bestrijden van ernstige criminaliteit (Trb. 2010, 321)

's-Gravenhage, 29 maart 2013

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 14 september 2012, no. 12.002119, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 8 oktober 2012, nr. W03.12.0364/II, bied ik U hierbij aan.

1. De voorgestelde maatregel

De samenvatting die de Afdeling advisering met betrekking tot de achtergronden van het verdrag heeft gemaakt, geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

2. Verstrekking van nadere persoonsgegevens en andere gegevens

Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In artikel 6 van het verdrag is vastgelegd dat de partijen in specifieke gevallen kunnen besluiten van de verstrekking van gegevens af te zien indien verstrekking onverenigbaar zou zijn met het nationale recht. Een soortgelijke bepaling is terug te vinden in artikel 8, tweede lid, van het verdrag. Ten aanzien van beide bepalingen betekent dit dat partijen in specifieke gevallen kunnen besluiten van de gegevensverstrekking af te zien als het gaat om de bij de vingerafdrukken behorende persoonsgegevens en bij de verstrekking van gegevens over de DNA-profielen. De Afdeling advisering geeft aan dat in de toelichting niet wordt ingegaan op dit verschil tussen de tekst van beide bepalingen en adviseert de toelichting op dit punt aan te vullen. Opname van de weigeringsgrond onder artikel 9 was vanuit wetstechnisch oogpunt beter geweest. Echter de plaatsing in artikel 8 maakt materieel geen

verschil, omdat de toepassing van de bepaling in beide gevallen tot eenzelfde resultaat leidt, te weten het niet-verstrekken van de bijbehorende persoonsgegevens.

In de memorie van toelichting is, in de toelichting bij artikel 6, in gegaan op de mogelijkheid voor de verdragspartijen om in specifieke gevallen van de verstrekking van gegevens af te zien. Naar aanleiding van het advies van de Afdeling advisering is de toelichting bij artikel 8 aangevuld.

3. Verstrekking van nadere persoonsgegevens en andere gegevens ter voorkoming van ernstige en terroristische strafbare feiten

a. Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 11 is meer duidelijkheid geboden over de vrijheid om een hogere drempel te hanteren. Daarbij moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat in artikel 11, eerste lid, sprake is van een mogelijkheid tot het verstrekken van gegevens ('kunnen de Partijen, met inachtneming van hun eigen nationale recht,' etc.). Er is dus, anders dan bij de verstrekking van gegevens over vingerafdrukken en DNA-profielen, geen sprake van een verplichting tot het verstrekken van bepaalde gegevens. Dit betekent dat de drempel voor de verstrekking van gegevens een andere betekenis heeft. Er kan worden overgegaan tot de spontane verstrekking van gegevens als sprake is van een strafbaar feit waarvoor een gevangenisstraf van een jaar of meer kan worden opgelegd. In de tweede plaats geldt bij de vergelijking van DNA-profielen, dat daarvoor in aanmerking komen de profielen die op basis van het nationale recht zijn verzameld. Voor Nederland betekent dit dat het – in beginsel – gaat om DNA-profielen met betrekking tot strafbare feiten waarvoor een gevangenisstraf van vier jaar of meer kan worden opgelegd, omdat dit een voorwaarde vormt voor het verzamelen van de gegevens. Dit element is bij de gegevensverstrekking op basis van artikel 11 niet aan de orde. Met inachtneming van het bovenstaande is de memorie van toelichting aangevuld.

b. Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 11 is ingegaan op de reden en noodzaak van het verschil in de beschrijving van de gegevens die verstrekt kunnen worden.

c. Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 11 is ingegaan op het toepassingsbereik van dit artikel.

4. Bescherming van persoonsgegevens

a. Doel van de gegevensverwerking

Aan het advies van de Afdeling advisering is deels gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 11 is verhelderd op welke wijze aan het in dat artikel genoemde doel invulling wordt gegeven. De Afdeling advisering wijst erop dat artikel 13, derde lid, van het PCSC-verdrag een nadere uitwerking bevat van de doelen waarvoor de gegevens, die zijn verkregen op basis van de geautomatiseerde bevraging van DNA-profielen of dactyloscopische gegevens, zijn verkregen. Een dergelijke doelbinding is voor de verwerking van gegevens, die zijn verkregen op basis van artikel 11 van het verdrag, terug te vinden in artikel 13, eerste lid, van het verdrag. Voor wat betreft het doel van de verstrekking waar de Afdeling advisering kennelijk op doelt, in de zin van de reden voor de verstrekking, bestaat er weinig onderscheid in de verstrekking van dactyloscopische gegevens enerzijds en de gegevens van artikel 11 anderzijds. In beide gevallen gaat het om de verstrekking van gegevens ter voorkoming en onderzoek van ernstige strafbare feiten. Voor DNA-gegevens gaat het om de verstrekking van gegevens ter onderzoek van ernstige strafbare feiten.

b. Noodzaak en proportionaliteit van de verstrekking van persoonsgegevens

Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 12 is aandacht besteed aan de eisen van noodzaak en proportionaliteit.

c. Rechten van betrokkene

Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting bij artikel 17 en 18 is nader ingegaan op de door de Afdeling advisering aangedragen punten. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat, anders dan de Afdeling advisering kennelijk veronderstelt, de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) niet van toepassing is op de verstrekking van politiegegevens aan andere landen. De Wbp implementeert de zogenaamde Privacyrichtlijn van 1995 (richtlijn van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, Pb EG 1995 L 281/31), die niet van toepassing is op verwerking van persoonsgegevens die binnen de voormalige derde pijler van de EU valt (artikel 3, tweede lid). De gegevensverstrekking valt onder de reikwijdte van het kaderbesluit dataprotectie (kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 27 november 2008 over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieke en

justitiële samenwerking in strafzaken (Pb EU 2008, L 350/60). Op grond van dit kaderbesluit geldt voor de verstrekking van persoonsgegevens aan derde landen het criterium van het toereikend beschermingsniveau, dat door de verstreckende lidstaat wordt beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden die op de doorgifte van gegevens van invloed zijn. Met inachtneming hiervan is de memorie van toelichting aangevuld. Daarbij is in het algemeen deel van de toelichting een afzonderlijk hoofdstuk (4) opgenomen over de uitwisseling van persoonsgegevens met de Verenigde Staten. In dat hoofdstuk wordt geconcludeerd dat in de verschillende verdragen die met betrekking tot de gegevensuitwisseling tussen de EU en de VS zijn gesloten, geen eenduidig gemeenschappelijk regime opgenomen is over de bescherming van persoonsgegevens.

5. Werkingsfeer verdrag

Aan het advies van de Afdeling advisering is gevolg gegeven. In de memorie van toelichting is in het hoofdstuk over de 'Koninkrijkspositie' ingegaan op de redenen waarom de werkingssfeer van het verdrag is beperkt tot het Europese deel van het Koninkrijk en op de mogelijke verruiming voor de Caribische gebieden van het Koninkrijk. Daarbij is tevens ingegaan op de consequenties voor de reikwijdte van de visumvrijstelling.

Ik moge U, mede namens de Minister van Veiligheid en Justitie, verzoeken het hierbij gevoegde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,